

Pritožba, ki jo sta jo Georgios Theodorakis in Maria Theodoraki vložila 26 februarja 2022 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) z dne 17. decembra 2021 v zadevi T-495/14, Theodorakis in Theodoraki/Svet

(Zadeva C-137/22 P)

(2023/C 83/09)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Pritožnika: Georgios Theodorakis in Maria Theodoraki (zastopniki: Vasileios-Spiridon Christianos, Alexandros Politis in Maria-Cristina Vlachou, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Svet Evropske unije, Evropska komisija

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 17. januarja 2023 pritožbo zavrnilo kot očitno neutemeljeno.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 9. novembra 2022 – RTL Belgium SA in RTL BELUX SA & Cie SECS / Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Zadeva C-691/22)

(2023/C 83/10)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: RTL Belgium SA, RTL BELUX SA & Cie SECS

Tožena stranka: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(1), od (c) do (f), ter člene 2, 3 in 4 Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev ob upoštevanju cilja izogibanja dvojni pristojnosti iz uvodnih izjav 34 in 35 te direktive ter člen 4(3) PEU in člen 49 PDEU razlagati tako, da nasprotujejo temu, da regulativni organ, ki meni, da je država članica, ki ji pripada, država članica, v kateri ima sedež oseba, ki jo je treba šteti za ponudnika medijskih storitev, tej osebi naloži kazen, če je prva država članica že prevzela pristojnost za to avdiovizualno medijsko storitev, za katero je podelila koncesijo?
2. Ali je treba načelo lojalnega sodelovanja, zagotovljeno s členom 4(3) PEU (prej člen 10 PES), razlagati tako, da državi članici, ki namerava izvajati pristojnost za to storitev, pri čemer jo že izvaja prva država članica, nalaga obveznost, da od prve države članice zahteva umik koncesije v zvezi s to avdiovizualno medijsko storitvijo, ki jo je podelila, in da v primeru zavrnitve zadevo predloži Sodišču Evropske unije tako, da od Evropske komisije zahteva, naj vložijo tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti zoper prvo državo članico (člen 258 PDEU), ali tako, da sama vložijo tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti (člen 259 PDEU), ter da se vzdrži vseh materialnih in pravnih dejanj, s katerimi izraža svojo zahtevo po pristojnosti v zvezi s to storitvijo, razen če in dokler ji Sodišče Evropske unije ne ugodi?

3. Ali isto načelo nujno pomeni, da se mora država članica, ki želi izvajati pristojnost nad avdiovizualno medijsko storitvijo, pri čemer jo že izvaja prva država članica, pred kakršnimi koli materialnimi in pravnimi dejanji, s katerimi izraža svojo zahtevo po pristojnosti v zvezi s to storitvijo, in ne glede na uvedbo postopkov iz drugega vprašanja
- (a) posvetovati s prvo državo članico, da bi, če je to mogoče, prišli do skupne rešitve?; in/ali
- (b) zahtevati, da se vprašanje predloži odboru za stike, vzpostavljenemu s členom 29 navedene Direktive 2010/13/EU?; in/ali
- (c) zaprositi za mnenje Evropske komisije?; in/ali
- (d) pozvati prvo državo članico, ki je podelila koncesijo v zvezi s to avdiovizualno medijsko storitvijo, da jo umakne, in v primeru zavrnitve uporabiti razpoložljive in učinkovite sodne postopke v tej prvi državi članici za izpodbijanje te zavrnitve umika koncesije?
4. Ali na odgovor na drugo in tretje vprašanje vpliva dejstvo, da je organ, pristojen za avdiovizualno ureditev, ločena pravna oseba in ima na voljo sredstva za ukrepanje, ločena od države članice, ki jih pripada?
5. Ali člen 344 PDEU v povezavi s členom 4(3) PEU in navedeno Direktivo 2010/13/EU v primeru, da je avdiovizualna medijska storitev predmet koncesije, ki jo je podelila prva država članica, nacionalnemu sodišču druge države članice prepoveduje, da odloči, da se je regulativni organ te druge države članice upravičeno štel za pristojnega za nadzor nad to storitvijo, ker bi s tem to sodišče implicitno ugotovilo, da je prva država članica napačno razlagala svojo pristojnost, in bi s tem posredno odločilo o sporu med dvema državama članicama v zvezi z razlago in/ali uporabo evropskega prava? Ali bi moralo v takem primeru nacionalno sodišče te druge države članice zgolj razglasiti ničnost odločbe tega regulativnega organa, ker je zadevna avdiovizualna medijska storitev že dobila koncesijo, ki jo je podelila prva država članica?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 9. novembra 2022 –
RTL Belgium SA in RTL BELUX SA & Cie SECS / Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)**

(Zadeva C-692/22)

(2023/C 83/11)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: RTL Belgium SA, RTL BELUX SA & Cie SECS

Tožena stranka: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(1), od (c) do (f), ter člene 2, 3 in 4 Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev ob upoštevanju cilja izogibanja dvojni pristojnosti iz uvodnih izjav 34 in 35 te direktive ter člen 4(3) PEU in člen 49 PDEU razlagati tako, da nasprotujejo temu, da regulativni organ, ki meni, da je država članica, ki ji pripada, država članica, v kateri ima sedež oseba, ki jo je treba šteti za ponudnika medijskih storitev, tej osebi naloži kazen, če je prva država članica že prevzela pristojnost za to avdiovizualno medijsko storitev, za katero je podelila koncesijo?